

νείσθη δι' ιδίαν του χρείαν. Ἐσωκλείει δὲ ὁ Διοικητὴς εἰς τὴν ῥηθεῖ ¹⁶ σαν ἀναφορὰν του, ἄλλην ἰδιαιτέραν ἀναφορὰν τῶν Ναξίων πρὸς τὴν Α(ὕτου) Ἐ(ξοχότητα) τῆς 15 Ἰου ¹⁷ λίου 1829, δι' ἧς καὶ οὗτοι συνομολογοῦσι ταυτά. Κατὰ συνέπειαν τῶν εἰρημένων ἀνα ¹⁸ φορῶν ἡ γραμματεία αὕτη ἐξέθεσε παρατηρήσεις καὶ γνώμην περὶ τῆς ὑποθέσεως, τῶν ¹⁹ ὁποίων ἀντίγραφον σᾶς ἐγκλείεται ὑπὸ στοιχεῖον Α. (ἴδε σημ. Β. εἰς τὸ τέλος)

¹⁰ Ἡ Α(ὕτου) Ἐ(ξοχότης) κατὰ συνέπειαν τῶν παρατηρήσεων καὶ τῆς γνώμης, μὲ διέταξε νὰ διευθύνω ἂν ¹¹ τίγγραφα τῶν ἀναφορῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ληφθῶσι τ' ἂ ¹² ναγκαῖα μέτρα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ μὴν ἐννοήσασα, φαί ¹³ νεται τὸν σκοπὸν τῆς Α(ὕτου) Ἐ(ξοχότητος) μ' ἀπεκρίθη κατὰ τὸ ἐγκλειόμενον ἀντίγραφον ὑπὸ στοι ¹⁴ χεῖον Β.Δ διετάχθη ἐκ νέου παρὰ τῆς Α(ὕτου) Ἐ(ξοχότητος) νὰ διευθύνω πρὸς Σᾶς τ' αὐτὰ ἀντίγρα ¹⁵ φα τῶν εἰρημένων ἐκ Νάξου ἀναφορῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγκλείω ὑπὸ στοιχεῖον Γ καὶ Δ καὶ νὰ ¹⁶ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἐκθέσετε σχέδιον ψηφίσματος, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐξασφαλισθῶσι ¹⁷ τὰ Βιβλία καὶ αἱ σφραγίδες τῶν κοινοτήτων, καὶ οὕτω νὰ παύσωσιν εἰς τὸ ἐξῆς ¹⁸ αἱ τοιαῦται καταχρήσεις.- Ἐὰν θελήσετε νὰ συνομιλήσωμεν καὶ προσωπικῶς ¹⁹ περὶ τοῦ προκειμένου σχεδίου τοῦ ψηφίσματος, τοῦτο μένει εἰς τὴν διαθέσιν σας. ²⁰ Δέξασθε ἐν τοσοῦτῳ τὰ αἰσθήματα τῆς πρὸς τὸ ὑποκείμενόν σας ὑπολήψεώς μου.

Εθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ελλάδας, Κώδιξ Γ' 26

σελ. 27-28

[ἀριθμὸς ἐξερχομ.] 100

[χρονο(λο)γία]

1829

8βρίου 15

Πρὸς τὸ κατὰ τὰς Νοτίους Κυκλάδας Πρωτόκλητον Δικαστήριον

Ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθ 25 ἀναφορὰ σας τῆς 23 7βρίου 1829. Ἴδου ἡ γνώμη μου κατὰ ² τὸ ἐμοὶ δοκοῦν.- Τὰ γινόμενα χρέη ἀπὸ τὰς Κοινότητας κλπ. καὶ ἀπὸ ιδιωτὰς ὡς ³ Ἐπιτρόπους τῶν Κοινοτήτων, ὑπῆρξαν ἀντικείμενον τῶν φροντίδων τῆς Α(ὕτου) Ἐ(ξοχότητος) ἧτις ἐ ⁴ προνόησε περὶ τῆς διακοπῆς πάσης τοιαύτης πράξεως διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ 12575 Διατάγ ⁵ ματος, μέχρις οὗ συνέλθουν τοῦ ἔθνους οἱ Πληρεξούσιοι καὶ αποφασίσουν.

⁶ Ἡ Α(ὕτου) Ἐ(ξοχότης) δὲν ἐσυμπερίλαβε τοὺς ἔχοντας χρέη ἰδιαίτερα, καὶ λέγοντας, εἴτε ἀληθῶς, εἴτε ⁷ ψευδῶς, ὅτι τὰ ἐδανείσθησαν διὰ τὰς κοινότητας, προσθέτοντες ὅτι αὐτοὶ ἦσαν μόνον ⁸ ὀνοματοδότη.

¹⁹ Ἡ Α(ὐτοῦ) Ἐ(ξοχότης) εὗρηκε δύο ἀτοπήματα εἰς τὸ νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τούτους.

¹¹⁰ Τὸ 1^{ον} εἶναι, ὅτι ἐγένετο προφανῆς βία πρὸς τοὺς δανειστάς, οἵτινες δανείζοντες τὰ χρήματά ¹¹¹ των μὲ κίνδυνον, ἠθέλησαν τὴν προσωπικὴν τοῦ δανειζομένου ὑποχρέωσιν, καὶ ¹¹² ὅχι νὰ ἔχωσι νὰ κάμωσι μὲ τὰς κοινότητας.

¹¹³ Τὸ 2^{ον} εἶναι ἡ κατάχρησις τὴν ὁποίαν ἤθελαν πράξει πολλοί, ἡ πραγματικῶς δανεισταὶ τῶν ¹¹⁴ κοινοτήτων, ἡ προμηθευόμενοι τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας ἀπὸ ἄλλους δανειστάς κοινο ¹¹⁵ τήτων, διὰ ν' ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν των, ἐπὶ προφάσει ὅτι τώρα ἔχουν ¹¹⁶ νὰ λάβωσιν ἀπὸ Κοινότητας.

¹¹⁷ Ταῦτα ὡς ἐναντία εἰς τὴν δικαιοσύνην ἡ Α(ὐτοῦ) Ἐ(ξοχότης) ἠθέλησε νὰ τ' ἀποφύγῃ.

¹¹⁸ Ὅταν εἰς τὴν Α' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἔγινε λόγος περὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. ς' ψηφίσμα ¹¹⁹ τος, τὸ ὁποῖον ἀνατίθησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων, διεφιλονεικῇ ¹²⁰ θη, ἂν ἔπρεπε νὰ γένη φροντίς, διὰ τοὺς χρεωστοῦντας εἰς ἰδιαιτέρους ἀνθρώπους, πλὴν ¹²¹ ἔχοντας νὰ λάβουν ἀπὸ κοινότητας, καὶ δι' ἄλλους, οἵτινες, ἐδανείσθησαν μὲν εἰς τ' ὄνο ¹²² μά των, ἀλλὰ τὰ ἐγχείρισαν εὐθὺς εἰς τὴν Κοινότητα.

¹²³ Ἐρρέθη δὲ ὅτι ἦτον ἄδικον νὰ ὑποχρεώθωσιν νὰ πληρώσωσι διὰ τὰς ἰδιαιτέρας ὑπογραφάς ¹²⁴ των μὴ δυνάμενοι ν' ἀπαιτήσωσι τὰ δάνειά των ἀπὸ τὰς Κοινότητας, καὶ καταχωρᾷ ¹²⁵ μένοι εἰς τὸ μέγα Βιβλίον.

¹²⁶ Ἡμὴν παρὼν εἰς τὴν διαφιλονεικίαν, καὶ ἐνθυμούμαι καλῶς, πρὸς τιμὴν τῆς Συνελεύ

¹ σελ.28 σεως, καὶ πρὸς δόξαν τῆς Α(ὐτοῦ) Ἐ(ξοχότητος) ὅσα ἐλέχθησαν τότε.- Ἐρρέθη

¹² 1^{ον} ὅτι οἱ δανεισταὶ τῶν κοινοτήτων δὲν εἶχαν οὐδεμίαν ἀσφάλειαν, καὶ ὅτι τότε ¹³ πρώτην φοράν, δι' εἰδικῆς μεγαλοδωρίας, ἐξησφαλίζοντο. ὅθεν ποίαν ἐλπίδα ¹⁴ εἶχαν προηγουμένως;

¹⁵ 2^{ον} ἀνεφέρθη ἡ ἰδέα τῆς προφανοῦς παραβιάσεως τῆς γενομένης εἰς τοὺς δανειστάς, ¹⁶ καθότι οἱ ὀφειλέται ὑπεχρεώθησαν ἐκουσίως νὰ πληρώσουσιν ἐξ ἰδίων τὰ δανει¹⁷ σθέντα χρήματα, ὅπως καὶ ἂν ἤθελαν τὰ μεταχειρισθῇ.

¹⁸ 3^{ον} ἀνεφέρθη ἡ ἰδέα τῆς καταχρήσεως, καὶ ἐρρέθησαν πολλά· ἀκόμη καὶ περὶ τοῦ ¹⁹ σκανδαλώδους ἐμπορίου τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν τῶν Κοινοτήτων, ἐμπορίου ¹¹⁰ χρησιμεύοντος ὡς πρόφασις τοῦ νὰ μὴν πληρῶνουν τὰ ἴδιά των χρέη.

¹¹¹ 4^{ον} ὅτι ἡ Α(ὐτοῦ) Ἐ(ξοχότης) Πατρικῶς ἐπρονόησε περὶ τούτων, καθότι θεωροῦσα τὰ χρέη ¹¹² τοῦ ιδιώτου πρὸς ιδιώτην ὡς ἀπλοῦν δάνειον, ἐσύστησε Δικαστήριον ἐπιεικείας, ¹¹³ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θεωρήσῃ τὰς περιστάσεις, καὶ ν' ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ δίκαιον

¹¹⁴ 5^{ον} ὅτι ἐπειδὴ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ προηγηθέντος Διατάγματος τῆς Α(ὐτοῦ) Ἐ(ξοχότητος) καὶ ¹¹⁵ τῆς περὶ τούτου ἀποσιωπήσεως τοῦ ψηφί-

σματος, ἡ ἁρμονία ἐκείνη ἢ ὑπαγο ¹⁶ ρευομένη ἀπὸ τὸ δίκαιον καὶ τὴν φρόνησιν, δὲν ὑπῆρχεν ἀφορμὴ περαιτέρας ¹⁷ συζητήσεως.

¹⁸ Μετὰ τὴν διαφιλονείκησιν τὸ ψήφισμα ἔγινε δεκτὸν ὡς εἶναι. Οὐδ' ἔγινε ¹⁹ λόγος περὶ τῆς ἀπαιτήσεως ἐκείνων, οἵτινες ζητοῦν σήμερον νὰ προδώσωσι ²⁰ τὴν καλὴν πίστιν τῶν δανεισάντων τὰ χρήματά των προσωπικῶς εἰς αὐτούς ²¹ καὶ οἵτινες σήμερον θέλουν νὰ κάμῃ ἡ Α(ὐτοῦ) Ἐ(ξοχότης) ἐναντίαν προσθήκην εἰς τὸ ²² Διάταγμα, εἰς τὸ ψήφισμα, εἰς τὸν σκοπὸν τῆς [[της]], [[καὶ]] εἰς τὸν τῆς Ἐθνικῆς Συνε ²³ λεύσεως καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον.

7

Εθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ελλάδας, Κώδιξ Γ' 26

σελ. 38

[ἀριθμὸς ἐξερχομ.] 135

[χρονο(λο)γία]

1829

[ἀριθμὸς εἰσερχομ.] 176

8βρίου 19

Πρὸς τὴν Ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας Γραμματείας

Μεγίστη φαίνεται τῷ ὄντι ἡ ἀνασχυντία ἱερέων τινῶν λειτουργῶν τῆς θρησκείας, ² οἵτινες λησμονοῦντες τὸν ἱερὸν αὐτῶν διορισμὸν νὰ διδάσκωσι τὴν εἰρήνην καὶ ν' ἀπέχω ³ σιν ἀπὸ τὰς κοσμικὰς μερίμνας, κατὰ τὸν τῶν Ἀγίων ἀποστόλων Κανόνα «Ἐπίσκοπος ⁴ ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος κοσμικὰς φροντίδας μὴ ἀναλαμβάνετω. Εἰ δὲ μή, κα ⁵ θαιρείσθω»*. Ἐπιμένουν ἐξ ἐναντίας ἀφ' οὗ ἑπτὰ ὁλόκληρα ἔτη μὲ τὴν κακίστην διαγωγ ⁶ γὴν των ἐξηχρείωσαν καὶ σχεδὸν ἐξήλειψαν τὸ σέβας τὸ ὁποῖον καὶ ὁ λαὸς ὀφείλει ⁷ πρὸς τὴν ἱερωσύνην, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσάξῃ ἐκ νέου διὰ μεταρρύθ ⁸ μήσεως τοῦ ἱερατείου, ἐπιμένουν λέγω ἀχρεῖοι τινὲς νὰ καταβῶσιν εἰς νέον στάδιον τὴν ⁹ συνηγορίαν, διὰ νὰ ἐγείρουν διχονοίας, νὰ γυμνῶνουν τοὺς ἀπλουστέρους, ν' ἀφανίζουν ¹⁰ τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν, ἐν ᾧ εἶναι πολὺ τούτων ἀμαθέστεροι εἰς τὰ δικαστικὰ καὶ ¹¹ ἐν ἐνὶ λόγῳ νὰ ἐπισύρουν καθ' ἑαυτῶν ὕβρεις καὶ κατάρας, πρᾶγμα σκανδαλο ¹² ποιόν, καὶ ζημία μεγίστη πρὸς τὸν κλῆρον.- Ἐὰν ἡ θρησκεία δὲν πρέπει νὰ εἶναι ¹³ πρᾶξις ἀπλὴ χωρὶς τὴν συναίσθησιν, ἐὰν τὴν χρειάζονται λειτουργοί,

* Γ. ΡΑΛΛΗΣ – Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ, Σύνταγμα των θείων και ιερών κανόνων των τε αγίων και πανευφήμων Αποστόλων και των ιερών Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων και των κατὰ μέρος Αγίων Αποστόλων, τ. Β', Αθήναι 1852, Κανόνες των Αγίων και Πανσέπτων Αποστόλων. Κανὼν ΣΤ', σ. 9.

